

Βουβούγιος
Νινούχας

Εἰς τὸ ὑπὸ Λεξικόν περιγραφόμενον ἐνθ' ἄνω. (ἀριθ. 77) βιβλίον:
«ΒΑΡΙΝΟΣ, ΤΟ ΜΕΓΑ ΛΕΞΙΚΟΝ, Η Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗ-
ΜΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ, ... ΠΕΩΘΕΙ ΜΕΤΑ ΠΡΕΪΣΤΗΣ ΔΥΡΙΒΕΙΑΣ... ΜΕΤΑΤΥ-
ΠΩΘΕΙΣ ΤΟΙ ΔΕ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΟ ΠΑΝΥΠΕΡΤΑΤΟ ΤΕ, ΚΑΙ ΘΕΟΣΕΒΕΣΤΑ-
ΤΟ ΠΡΙΓΓΙΠΙ, ΚΥΡΙΟ ΚΥΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΜΠΑΣΑΡΑΜΠΑ ΒΟΒ-
ΒΟΝΔΑ ΤΟ ΜΠΡΑΓΚΟΒΑΝΟ ΑΥΘΕΝΤΗ ΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΙ ΠΑΣΗΣ ΟΥΓΓΡΟ-
ΒΛΑΧΙΑΣ ΕΥΧΑΘΩΣ ΑΦΙΕΡΩΘΕΙΣ... ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, ΑΨΙΒ'... »

δημοσιεύεται παρ' αὐτοῦ τὸ ἐπίγραμμα:

« κηθήσει καρτερινός και καρτερινώτερος ἔργω,
εὐσεβῆ, ἐλέω καρτερινώτατος εἶς
εὐδότην σέθεν εἰς αἰῶνας ἀτέρμονας ἔσται, »

αἰρεται ἐν δόξῃ, κοίρανε, βεῖο μέρας.

N. B. (= Νινύχαιος Βουβούγιος?) »

Τὸ ἐπιγράμμα τοῦτο λαμβάνει ὁ Legend ἐν τῆς περιγραφῆς τοῦ βιβλίου ὑπὸ D. A. Stwedza, memorie asupra poeziei telorului Domnului Români (Bucarest, 1874, 4^e) p. 19 καὶ p. 32 τῆς δωδεκάτης ἐκδόσεως (Bucarest, 1875, 8^e).

